

Catechismi Prædica
 från i Rensis 1850

Jesús ~~förmådde~~
 fäde till de yndas
 som trodde på ho-
 nom: Om I blifven
 vid minn ord: så
 ären I mine rätt
 Lärjungar. Och I
 skolen förtå fannin-
 gen, och fanningen
 skall göra Edes fri-
 de frarade honom
 Vi äro Abraham
 fäd, och hafve
 aldrig Någons
 trålar varit. Sva-
 rade dem Jesús:
 fannentligen så

ger Jag Eder: kvar
 och en, som gör
 synden, kan är
 Syndens Fräl: Men
 Om Sonen gör Eder
 fria, så ären &
 rättfärdiga fria:

Joh: 8: 41. 42. 44.

Vi höre af dessa
 Frälfarens ord
 som finnas utpek-
 nade i de Johan-
 nis Evangelium
 & Capitel och 41 och
 följande verser,
 att Messias kan
 ar af Naturen en
 syndares Fräl, men
 Gudarne, som ha-

de den döda Tro-
 i Peruken, om
 Johannes näme-
 ner uttryckligen
 att Jesus hade till
 Judar, som trodde
 på honom, des-
 Judar förstådes ike
 att Frälfaren tala-
 de till dem om
 den Andeliga Fräl-
 domens: dessa Judar
 mente, att som de
 voro Abrahams
 fäd, och följedes från
 Stamfader från
 en Stamfader, som
 var fri både Ande-
 ligen och Utkänli-
 gery, så kunde ike
 Frälfaren kalla

dem för Trälar,
 emedan de icke vo-
 ro, jäfom de mente
 oägta fädre: ty när
 Trälfaren ville jä-
 ga, att de voro syn-
 dens Trälar, fastän
 de härstammade
 från Abraham:
 så ville Gudarne
 icke erkänna, att
 de voro rätli ande-
 ligt affseende keller
 synder, Trälar.
 Ty de fader: vilka
 icke oägta fädre
 vi hafve en Fader
 Namligen Gud,
 alla mente, som
 de icke Trälfaren
 kalla dem

för Trälar, tvärkon-
 andeligt eller lekam-
 ligt Hängseendes ty-
 fört och främst skän-
 kammade de från
 Abraham, som var
 både rätli andeligt och
 lekamtligt affseende
 en fri bören, eman-
 men om utgåfva Abra-
 hams Gudsfruktens
 icke kunde räk-
 nas hans efter honom
 kunde till förtjenst,
 så borde Trälfaren
 dock göra affseende
 på deras ena dag
 och Gudsfruktens
 emedan icke keller
 rätli andeligt affse-
 ende vado oägta
 fädre, emedan

de hade Gud till
Fader, och detta på
den grund, att de
hade redan förr
Barn blifvit upptag-
na uti Guds nåde,
förbund genom
omskär och se, och
sedan hade de iagat
git allt, hvad som
höres till den mo-
ralska Träskän-
nelsen, gått flitigt
i kyrkan, helgat
Sabbathen, afhållit
sig från all afgun-
dadyskans medelt
och de hade fullt
gjort alla Religion
bruk och Tredag
som Gud hade föse

Skrifvit dem i Måse-
dag. Hur kunde
de Jesus af Naturo
som Guds var af
ringa börd, eller
låg härkomst, och
derföre var uten
all upfattning, och
hade inte gått i nå-
gon Skola, eller
blifvit Prestvig?
Hur kunde han
undervisa sig, att kal-
la Guds folk, för
Trälar? Utan be-
ligt afseende voro
de inte Trälar, em-
dan de voro födda
af kristliga och fri-
borne föräldrar;

Och Uti andeligt
 affseende voro de
 icke heller på ägn
 duktiga, som den
 tiden, herrniskor
 hvilka hade aff
 hit ifrån Gud till
 ex. Israel som för
 Babelniska fangen
 kapen, kallades
 för en kora, utaf
 Profeterna Esai
 Ghesekiel och Ho
 sek, emedan denna
 Gud, församling
 som skulle vara
 en fräljarens brud
 hade betett sig
 omot Gud som en
 äktenskap bryter
 skap,

emedan denna Gud,
 församling icke af
 hade den som frän
 borde äfka, nemligen
 Gud som Magna
 hon äfka världen
 och sitt eget hätt
 var således uti b
 deligt affseende en
 kora som bolade
 de Egyptiska Horner
 under af hvilka hon
 lät samma fina
 bräp: detta vill fä
 gå i andeligt affse
 de, att den andeliga
 kora Israel, att
 försedens begäres
 och hättliga hufva
 karam sitt hjerta
 hvaran icke Israel

Barn kallas för
 korningar uti an-
 deligt afseende,
 af Profeterna ^{uti} Jerem
 37: 4, och Profeten
 Ahas kallas Israel
 barn, för förbarn,
 och deras moder
 är en kora af. 2: 4.
~~Men som vitt om~~
 korningar var de
 ga kallt den tiden
 var Trälvarne
 omöda, Föräldrarna
 ike vårdade sig
 om dessa barn
 vora, förde af väg
 ta fäng: de fingo
 gå omkring byarne
 och lägga, ritur till
 fötterna,

utan föräldravård
 och dem som fört
 tag dem: för tjent
 han gjorde dem
 till Trälar. Derute
 vittas, också det för
 spräckliga anseende
 som måtte följa i En-
 keten för föräldra för
 döden, som ike
 erkänna sina egna
 barn, ike gifva
 dem någon hjälp
 upfattan ^{ut} för
 föräldra vård. Dessa
 korningar måtte i
 Enighet förbarnas
 sina föräldrar, omöda
 dessa barn måtte
 med kungen, riket
 det fattigaste och
 Elände kungädda

färg föräldrar
 Nordens fyndes,
 Men nu ville ike
 Judarne erkänna
 att de voro uti en
 dyligt affende kor-
 setgen, eller att de
 hade Djävulen
 till Fader och Ugh-
 der, Norrerna till
 den Babyloniske
 Skökan till Moder,
 emedan de voro
 fyndes Träles, em-
 tan de mente att
 de hade Gud till
 Fader, och Hvar
 utkerade för sig
 den trofaste
 församlingens till
 Moder, och att
 samma villfarel-
 se samla alla

Judar, som hafva
 en död Tro, ty vi
 måtte lägga naga
 Märke till, att Prä-
 laren här talade
 till de Judar, som
 trodde på Hanan,
 detta betyger Skrifte-
 len Johannes Uppg-
 barligen uti förordet
 de R: 41. att Präla-
 ren talade med den
 delen af Judarne
 som trodde på Mo-
 nien. Alltså trodde
 dessa Judar på Prä-
 laren. Men det var
 en död Tro, som
 ike kunde befria
 dem från fyndes
 Herravälde, och
 den församlingen

ikke hade gjort
 dem fria. Men
 till märkandes, att
 ingen av så många
 gran, att iakttaga ab-
 la bruk och benäm-
 nien, som Gudarna
 eller de så kallade
 Nådatskaffarna, som
 tillägna sig Guds
 nåd utom ången
 och bättring. Men
 de hade till Fräl-
 saren: vi kallar en
 Fader, nämligen
 Gud, som trodde de
 verkliga, att
 de vore Guds barn.
 Men hurifrån
 hade de fått den
 tron, att de vore
 Guds barn? Jo

den Tron eller den
 inbillningen hade
 de fått af den Fader
 Djefulen, först och
 främst hade de fått
 den inbillningen
 att de vore födda
 af kristliga föräldrar
 och smekta deras
 Stamsfader Abraham
 var en Gudsfruktig
 man, så mente Guder-
 ne, att Abraham
 Gudsfruktare skulle
 hjälpa dem till Salig-
 heten. Men kunde
 Christendommen
 förändras menni-
 skans Natur, så att
 Geths barn, som
 brädde på sin fram-
 ma Fader, kallade
 för Guds barn,

smedann de lydde
 för Gudfruktiga
 Fadern, förmäntas
 och lärdomar
 för hafva vi dock
 flera exempel på Agi-
 daktiga Barn, som
 blifvit födde och
 upfostrade af Gud-
 fruktiga Föräldrar
 till exempel Israel
 hade Agudaktiga
 Barn, Chura Han
 själv var en fram-
 börd Gudfruktig
 Man. David hade
 också Agudaktiga
 Barn, Chura Han
 själv var en en
 Christen. Men ty
 vär Christendomen
 går ike an

och därför kunna
 ike Agudaktiga
 Barn vita på sina
 föräldrars Gudfruk-
 tan. Men den, som
 har en död Tro, vill
 ge oss berättelser
 om deras, att ha
 Christliga föräldrar.
 Men Menas eller
 inbillas sig, att för-
 äldrarnas Gudfruk-
 tan skall bidraga
 till Barnens följ-
 het. Men vita intet
 på dina Föräldrar
 Gudfruktare.
 den hjälper dig
 intet, om du ike
 följes deras goda
 exempel och lär-

Sommar: ty Träl-
 nen lade till Rys-
 darne, som ritade
 på sin Stumpades
 Abraham Guds
 fröfstad voron
 I Abraham barn
 du gjorden I Ab-
 raham gemmar-
 gar. Det andra
 kända är att
 på en död Tro är
 brist på Syndas
 kändedom. De
 Judas, som trod-
 de på Christum
 vifte ike, att de
 vore Trälar; de
 kände ike sitt
 djupa förhållan-

derf. de ville fö-
 ledes ike erkänna
 att de vore afri-
 vti Andelig Gaffe
 endes väl fräls-
 den Vise, att man
 kan på en fri vil-
 je vti Andeligt affe-
 ende; Men Därför
 bevisas, vti Roma-
 nes 7 Capitel, att
 Meniskans mätte
 vara en Träl, vti
 Andelig Mätte, till
 des Söner gör
 henne fri genom
 Försoningen eller
 Rättfärdiggörelsen.
 Han säger nemligen
 vti Rom 8, vti
 den död, gilla

När Gudordet
kom till fynden
rif, och grep mig
fängewi fynden
lag, och drap mig
dermed. d. v. i. för
väckelse kände
icke, apoplexi till
någon fynd. Han
ville engång, att
det var en stor fynd
att förfölja de
Christna. Men när
Gudordet kom,
ögnade det i
mig all begärelse
d. v. i. När Samueta
blef väckt, då förföl-
jde han frän-
de och begärelse
na, som elstiga

frän kättet, och
desa begärelse, desa
andra tankar, desa
Saturn, anförtriga
som den väckte fynd
derom måtte kända
männ jag, griper so-
näm fängewi fynden
lag, ja att hand
icke kan tänka eller
begära annat än
det som är fyndigt
och Ogdad till. Men
deruti bestär just
den Orubeliga Träl-
domen, att dese
sinn har en så
tro, kan icke strö-
da omat fins an-
da tankar, och an-
dä begärelse, utan
refus som icke

Helsing, fattlång
 han tror sig vara en
 Christen: han säger
 och tror, han fräls
 och tror, han släp
 och tror, han förb
 och tror, han håller
 Krag och Tror, han
 är Genig och Tror,
 han påstår de Christen
 och Tror, och påstår
 Tror, han? Jo, att
 Gud är nådig, att
 han skall skilja
 fäls, att han, såsom
 prästare, fullkomna
 och frälsare, på
 full inbelys och
 pågagnad, gryn
 och gerig, skall
 få stiga in i

himmel riket, ritad
 angas, ritad bättring;
 ritad hjälpe: och
 fästän han själv inte
 vill erkänna sina
 egna korningar, eller
 draga förfing ur
 deras olyckstjänst;
 så tror han ändå,
 att Gud skall er-
 känna djupheten
 korningar för sina
 Gär: Han vill inte
 alls erkänna, att
 han: andeligt aff
 ende, är en korning
 ge: vi äro inte ög
ta fäls, föda för
 darne: vi hafva
 En Fader,

Nemligen Gud. Men
 två ha Trälsaren
 åt dessa Djefualer
 korningar, Men två
 de sig vara Gud
 barn. Yärew af
 den Fader Djefualer
 ten, Och Y Goren
 det i nafus jettar.
 Eder fader. All det
 ta nafus jettar
 den, jett nafus
 en död Tro, att de
 Nemligen Oro Träler
 under jettar, och
 i Andligt affere-
 de Djefualer kor-
 ningar, och en död
 Fader Djefualer
 jett barn

den Andliga ko-
 rum Israel, Brätt
 har lurt dem, att
 vara Gudfruktiga i
 kyrkan, och Ogudak
 tign på koran, att
 välfigna i kyrkan
 och Svärja bakom
 kyrkan, att jett
 Palmer i kyrkan
 och jett korningar
 bakom kyrkan
 att vara Arliga i
 kyrkan, och välf-
 ligo bakom kyrkan,
 att vara dygdiga i
 kyrkan, och kor-
 ningar kyrkan
 att ställa på kor-
 natjufner lurt

af sin Fader: Ty
 Frälsaren fader till
 de Judas förtrod
 de på honom:
 I dören det i hufvudet
 ett när eder Fader
 och fästade de i bön
 som inte förtrod
 hvilken Fader som
 mente: ja måste dock
 Frälsaren till slut
 säga dem rent ut:
 att de voro af den
 Faders Rjefnalen
 emedan de huro ett
 dåligt hat till Gud
 och foro efter, att de
 de kunna,
 Detta nådtyg

varat andeliga hat
 samma de ikke till
 Ty de hade no far
 efter att döda dig?
 de ville ätke en hän
 na, att de kuffa ett
 fadant obdligt hat
 till Frälsaren och
 hans Rättungar. Men
 det blef nog snart
 tydligt, att de skulle
 ville dräpa Frälsar
 ren; ty på snart hat
 fader började tale
 om sin Gudsmätiga
 Natur, Hugo de bryr
 stenas, för att kuffa
 på honom: I hufvudet
 verket, är det ingen
 Menniska, som ikke
 har

bevit hat till Fräl-
 farne: Men dess som
 är Andeligen blind
 kan rätt sig Alldrig
 hafva något Frälfare
 Och därför gästa alla
 Nådälskars, att de
 älska Frälfare, på
 flamma fält som
 Petrus före fallit.
 Men syntes nog när
 han tro och kärlek
 skulle komma gä-
 prof, att han blif-
 dragen på sitt eget
 kenta, ty hade han
 verkligast haft en
 rätt kärlek till
 Frälfare, skulle
 han inte hafva för-
 nekat honom.

men dess som blifvit
 afvarligt väckt
 känner verkligt
 att han verkligt
 har ett andeligt hat
 till Frälfare, och des-
 för kan han inte
 tro, att Frälfare
 kan förbanna sig af-
 ver en Fader mänsk-
 som flörtat sin egen
 Skugga i afgrund.
 Ty just för de Ogrund-
 ligen försuren, skulle
 skulle Frälfare att
 Helvetet, angest. Den
 väckte tanken afven
 att han är en Snydare
 Fräl, och därför kan
 gifva allt på Fräl-
 fare ord: Och Saken
 gör Eders frie. för örens
 verkligt frie. Saken
 har numligen rätt.

ket, att befria Trälarna
 Om de numlegas vilja
 bli befriade från det
 Andeliga slaveriet.
 Men ingen kan vilja
 bli frigjord, som icke
 känner, huru olyckliga
 han är, då han varit
 vara en Djevelens
 och woldens Träl.
 Den som bekänner under
 Trälslaget, att han
 be göra vilja bli fri
 men det kan icke
 ske, som det kan
 sig vara lyckligt nog
 Japan Tyrantismen.
 Och en Gudens blis
 genast and, som någon
 känner och kallas
 honom för Träl. Vi
 hafne alltså någon
 Trälens wärdet, fad
 Gudarne.

på samma sätt mena
 Alla Nådatsjefver, att
 de alltså varit frigjor-
 dens Trälar. Men den
 som har ett wärdet som
 wärdet, känner nog, att
 han har varit Träl
 är en wärd Träl, och
 därför längtar han
 Med fukar, bönes af
 Tjän, efter den Saliga
 stund, då Sorene ges
 honom fri. Ja efter
 fristens längta alla
 ängstfulla och bat-
 fändiga själar, efter
 fristens längta alla
 olyckliga Trälar
 som hafva ett för-
 kändt fäst
 och vi wäla höra
 att Sorene ges den

fria, om de ikke få
 lust, att vända an
 till Frälsoms puppet
 vägar till det förlorade
 d. landet, bli de för
 lång och besvärlig. Ty de
 kunna vill blifva ruste
 legens fri, han smäcke
 göra en lång och besvä
 rig resa genom denna
 vildskog öfver. Han
 smäcke under Maria's
 ledning, vandra af och
 an, för sin otälighet
 skall, och för sitt kran
 runde emot Herran
 då han ikke gerast
 sommar från till
 det förlorade landet
 Egnadspändig Peters
 brifres, honom till
 och det, skurur han
 vill. Honom, snart till
 det förlorade landet